

בבית המשפט העליון

ע"א 6168/22

לפני: כבוד השופט י' כשר

המערערים:

1. אילנה הללויה
2. בת שבע לוי הללויה
3. חיים אביטל
4. פנינה תמר אביטל
5. יאנה ברלין

נ ג ד

המשיבים:

1. מדורגי מקימים בקרני שומרון
2. בנק מזרחי טפחות
3. המועצה המקומית קרני שומרון ונושים נוספים
4. משה גוטליב
5. מירב גוטליב
6. שרעבי יוכבד
7. סראו נורית ודוד
8. לילאן לטין
9. אורלי מטרי
10. אלעד מטרי
11. דורית אלהרר
12. עדה ומשה דורון
13. שטראוס ליה
14. שרעבי יוסף
15. שרעבי שרית
16. הרמוס שלומציון
17. הרמוס משה
18. שלמה שוהם
19. רונית שוהם
20. אבישי לטין
21. קוקי צמח
22. אמיר כהן
23. אורטל כהן
24. יאיר איתאל
25. ענת איתאל
26. שלומית קראוני
27. רביב קראוני
28. כונס הנכסים הרשמי הממונה על חדלות פרעון

בקשה דחופה מטעם המבקשים מיום 13.10.2022

בשם המבקשים: עו"ד מעיין בכר; עו"ד שירה הרשקוביץ

החלטה

1. בפניי בקשה שהוכתרה כ-"בקשה דחופה במעמד צד אחד", אשר ככל הניתן להבין ממנה, המדובר בבקשה התוקפת את החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (השופט א' דורות) מיום 22.8.2022, בחדל"ת 38846-08-22.

2. בתמצית, במוקד הליך זה עומדת בקשת המשיבה 1, עמותת מדורגי מקימים בקרני שומרון (להלן: העמותה), למתן צו הקפאת הליכים ולמניעת דיספוזיציות לצורך שיקומה. בעקבות בקשה זו ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי על מתן צו הקפאת הליכים זמני למשך 30 ימים (אשר הוארכה בינתיים מעת לעת), ועל מינוי נאמן זמני על הליכי ההקפאה (להלן: הנאמן הזמני). עוד הורה בית המשפט המחוזי שבתוך תקופה זו תפנה העמותה לשר המשפטים, לצורך קבלת צו המחיל את הוראות הפרק השלישי לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: חוק החברות) על עניינה.

יצוין כי מאז מינוי הנאמן הזמני הוגשו על ידו בקשות למתן הוראות לבית המשפט המחוזי, שעניינן קידום הבראת העמותה, ובקשות אלו נענו על ידי בית המשפט בחיוב.

המבקשים הינם חלק מחברי העמותה.

3. על החלטתו האמורה של בית המשפט המחוזי, כמו גם על שתי החלטות נוספות שניתנו בימים 29.8.2002 ו-1.9.2022, הגישו המבקשים ערעור לבית משפט זה. במסגרת ערעורם טענו המבקשים כי בית המשפט המחוזי נעדר סמכות להורות על מתן צו הקפאת הליכים זמני, משלא קיימת כיום בחוק כל הוראה המקנה לשר המשפטים סמכות להחיל את הוראות חוק החברות על תאגיד שהתאגד כעמותה, והעדר סמכות לבית המשפט עד להחלטה כאמור של שר המשפטים.

יצוין כי בקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה בד בבד עם הערעור נדחתה בהחלטת השופט א' שטיין מיום 15.9.2022.

4. ביום 20.9.2022 הגיש הנאמן הזמני לבית המשפט המחוזי בקשה למתן הוראות, בה נתבקש בית המשפט להורות לנאמן לפעול לקבלת צו מאת שר המשפטים המחיל את הוראות חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 (להלן: חוק חדלות פירעון),

על עניין העמותה, בהתאם לסעיף 354 לחוק זה. זאת, חלף הוראתו המוקדמת של בית המשפט קמא לפנות לשר המשפטים לקבלת צו המחיל את הוראות הפרק השלישי לחוק החברות.

באותו היום נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה האמורה, והנאמן פנה לשר המשפטים לקבלת הצו האמור.

5. עוד באותו היום, הגישו המבקשים בקשה, לבית המשפט המחוזי, שהוכתרה כ- "בקשה לסגירת התיק". בבקשתם טענו המבקשים כי עד שיתקבל אישור שר המשפטים לפי סעיף 354 לחוק חדלות פירעון, בית המשפט המחוזי נעדר סמכות ליתן צו הקפאת הליכים, להורות על מינוי נאמן זמני, ולהכריע בבקשות הנאמן הזמני למתן הוראות.

6. יומיים לאחר שהוגשה הבקשה מיום 20.9.2022 לבית המשפט המחוזי, הוגשה בקשה הזוהה בטענותיה לבית משפט זה. ביום 28.9.2022 דחה השופט ע' גרוסקופף את הבקשה האמורה, תוך שציין כי: "בקשה לעיכוב ביצוע במסגרת הערעור האמור כבר נדחתה על ידי בית משפט זה בהחלטה שלא נס ליחה. זאת ועוד, טענות המבקשים ביחס להשלכות השינוי בבסיס הנורמטיבי על פיו מבוצעת הפנייה לשר המשפטים נבחנות בשלב זה על ידי בית המשפט המחוזי, ואינני רואה מקום לדיון מקביל בסוגיה זו על ידי ערכאת הערעור, בטרם אמרה הערכאה הדיונית את דברה".

בהחלטתו האמורה הוסיף וקבע השופט גרוסקופף כי התיק יועבר ללשכת הרשמות לצורך סיווג ההליך העיקרי – אם כערעור בזכות (כפי שהוגש) או כבקשת רשות ערעור (שלא הוגשה).

7. ביום 29.9.2022 חתם שר המשפטים על צו המחיל את הוראות חוק חדלות פירעון על עניין העמותה, והצו האמור פורסם ברשומות ביום 6.10.2022. בהמשך אותו היום ניתנה החלטה בית המשפט המחוזי בבקשת המבקשים, ובה נקבע כי משניתן הצו האמור על ידי שר המשפטים:

"ניתנת לעמותה האפשרות להגיש עד ליום 18.10.22 בקשה מתוקנת, למתן צו הקפאת הליכים וצו איסור דיספוזיציה, לשם הפעלת העמותה לשיקומה, על פי הוראות חוק חדלות פירעון. עד למועד הנ"ל יעמוד בתוקפו המינוי הזמני של עו"ד אולמן".

8. בעקבות החלטה זו הוגשה הבקשה שבפניי. בבקשתם טוענים המבקשים כי צו שר המשפטים הנזכר לעיל הוא "המפתח" הפותח את שערי בית המשפט, כך שבית המשפט המחוזי לא היה מוסמך להורות על הקפאת ההליכים הזמנית, על מינוי הנאמן

הזמני, ועל קבלת הבקשות למתן הוראות של הנאמן הזמני – קודם לקבלת הצו האמור. המבקשים מוסיפים וטוענים כי משניתן הצו, ככל שהעמותה מעוניינת בהגשת בקשה מתוקנת עליה לעשות כן בהליך חדש ונפרד. לפיכך, לשיטתם, על ההליך הקיים בבית המשפט המחוזי "להיסגר", ועם "סגירתו" דינן של החלטות בית המשפט בעניין הקפאת ההליכים הזמנית, מינוי הנאמן הזמני, והחלטות בבקשותיו למתן הוראות – להתבטל.

על רקע האמור לעיל עותרים המבקשים כי אורה שהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 6.10.2022 מבוטלת; וכן כי אורה: "על קבלת הערעור ועל סגירת התיק קמא".

9. דין הבקשה דנן להידחות. מהותה של הבקשה, לאור ניסוחה והסעדים המבוקשים בה, אינה ברורה די צרכה. כאמור, הבקשה נושאת את הכותרת "בקשה דחופה במעמד צד אחד", ומכאן שניתן היה להניח שהינה בקשה לסעד זמני (תחילה במעמד צד אחד) במסגרת הערעור שהוגש.

ברם, במישור הסעדים, המבקשים עותרים לשלושת הסעדים שלהלן: (א) צו שייקבע כי לא ניתן להגיש בקשה באופן שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי, אלא רק להגיש הליך חדש; (ב) צו שייקבע כי החלטותיו של בית המשפט המחוזי נעדרות סמכות ובטלות מעיקרן; (ג) להורות על קבלת הערעור ועל סגירת התיק בבית המשפט המחוזי.

הסעד השלישי משמעו קבלת הערעור עצמו "בבהילות" ובמעמד צד אחד. בקשה שכזו לא יכירנו מקומה בסדרי הדין שבשיטתנו המשפטית.

הסעד השני, שונה בניסוחו, אך גם הוא מבקש למעשה הכרעה בערעור עצמו, והאמור לגבי הסעד השלישי תקף על כן גם לגביו.

באשר לסעד הראשון, ניתן לפרשו כבקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 6.10.2022. אלא שלשם קבלת בקשה מסוג זה על המבקשים לשכנע כי סיכויי הערעור הם טובים ומאזן הנוחות נוטה לטובתם (ע"א 5451/22 קונגרסישן בני יוסף (לשעבר חתם סופר) נ' בית אולפנה לאימון מורים (אגודה עות'מאנית) בפירוק, פסקה 11 (20.9.2022)). בדרישה זו לא עמדו המבקשים.

10. במישור מאזן הנוחות, המבקשים לא הצביעו על כל נזק לאו-בר-תיקון שעלול להיגרם להם באם תוגש בקשה מתוקנת על ידי העמותה למתן צו הקפאת הליכים ולמניעת דיספוזיציות בגדר ההליך הקיים, חלף סגירת ההליך הקיים בבית המשפט קמא ופתיחת הליך חדש תחתיו.

נראה כי המבקשים סוברים שמצבם, לעניין טענתם בדבר בטלות ההחלטות שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי עד כה, יהיה טוב יותר באם יוגש הליך חדש ולא בקשה מתוקנת בהליך הקיים. אף אם לסברה זו יש בסיס (ואיני מביע דעה על כך), אין היא מגבשת טענה לנזק לאו-בר-תיקון, שהרי טענותיהם של המבקשים, לעניין בטלות ההחלטות, תשמענה בבית המשפט קמא.

יתר על כן, המבקשים לא מצליחים להראות, ולו לכאורה, כי הותרת ההחלטות שניתנו עד כה פוגעת באופן קשה ולא-בר-תיקון באינטרסים לגיטימיים שלהם (וראה ההחלטה שניתנה בהקשר זה על ידי כבוד השופט א' שטיין, עליה חזר כבוד השופט ע' גרוסקופף).

11. משמאזן הנוחות נוטה כה בבירור כנגד קבלת הבקשה, לא מצאתי מקום להידרש לשאלת סיכויי הערעור. יחד עם זאת, יוזכר כי השאלה האם מדובר בערעור בזכות (כפי שהוגש) או כערעור הטעון רשות, עודנה עומדת להכרעת רשמת בית משפט זה, ודומה כי גם זו משוכה העומדת בפני המבקשים.

12. לפני סיום יצוין כי בשתי הבקשות הקודמות שהגישו המבקשים, במסגרת ההליך דנן, לבית משפט זה, נקבע כי משום שלא נתבקשה תשובה לא יעשה צו להוצאות – וכך יעשה גם עתה. יחד עם זאת, יוער כי אין המדובר ב-"תקדים מחייב", ואין על המבקשים להניח כי כך ייעשה בהכרח גם בעתיד.

סיכומי של דבר: הבקשה נדחית. כאמור לעיל, משלא נתבקשה תשובה לא יעשה, בזאת הפעם, צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ח בתשרי התשפ"ג (13.10.2022).

ש ו פ ט